

Принципи побудови механізму управління інвестиційним ринком України

На сьогодні суб'єкти інвестиційного ринку України тільки починають освоювати ринкові методи управління інвестиційними ресурсами. При цьому така ситуація стосується не тільки інвесторів та реципієнтів інвестицій, а й держави як організатора та регулятора такого ринку. У зв'язку з цим проблема удосконалення механізму управління інвестиційним ринком має особливу актуальність з метою полегшення доступу інвестицій до реального сектору вітчизняної економіки в умовах боргової кризи євросони та відтоку іноземного капіталу з України.

Законодавством України визначено, що інвестиційний ринок — сукупність економічно-правових відносин між інвесторами та/або учасниками інвестиційної діяльності з приводу зміни права користування інвестиційними активами (корпоративними правами, фінансовими інструментами, основними засобами, нематеріальними активами) [1].

У науковій літературі під поняттям «управління» розуміють упорядковану сукупність взаємопов'язаних елементів, які відрізняються функціональними цілями, діють автономно, але спрямовані на досягнення загальної мети [2].

Нами було визначено, що механізм управління інвестиційним ринком країни — цілеспрямована сукупність дій суб'єктів державного управління щодо забезпечення оптимальних умов розвитку інвестиційного ринку шляхом формування необхідного нормативно-правового забезпечення його функціонування та за допомогою ситуативного застосування інтервенцій регулюючого впливу.

У структуру управління інвестиційним ринком входять такі елементи: державне нормативно-правове забезпечення, ринковий механізм регулювання («невидима рука») та внутрішній механізм саморегулювання суб'єктів інвестиційного ринку. При цьому останній елемент має також вагоме значення, оскільки механізм такого управління формується в рамках самого учасника інвестиційного ринку, регламентуючи управлінські рішення з питань інвестиційної політики.

Для досягнення сталого розвитку інвестиційного ринку управління ним, на нашу думку, повинно здійснюватись відповідно до таких принципів:

- послідовність діяльності суб'єкта управління щодо досягнення визначених цілей та обраної стратегії;
- комплексний підхід до побудови процесу управління — застосування у прийнятті рішень планування, аналізу, регулювання та контролю;
- формування гнучкої організаційної структури управління;
- відповідність та несуперечність поточного і стратегічного планування.
- об'єктивний підхід до підбору персоналу, його перманентне навчання та підвищення кваліфікації.

Таким чином, управління інвестиційним ринком не обмежується лише законодавчим регулюванням зі сторони відповідних органів, а являє собою складну систему зовнішнього регулювання та саморегулювання, що має базуватися на визначених принципах заради досягнення необхідного соціально-економічного ефекту.

1. Про інвестиційну діяльність [Електронний ресурс] : Закон України від 18.09.1991 № 1560-ХІІ — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
2. Цабрия Д.Д. Система управления (государственно-правовые аспекты) / Д.Д. Цабрия. — М. : Юрид. лит. — 1990. — 175 с.